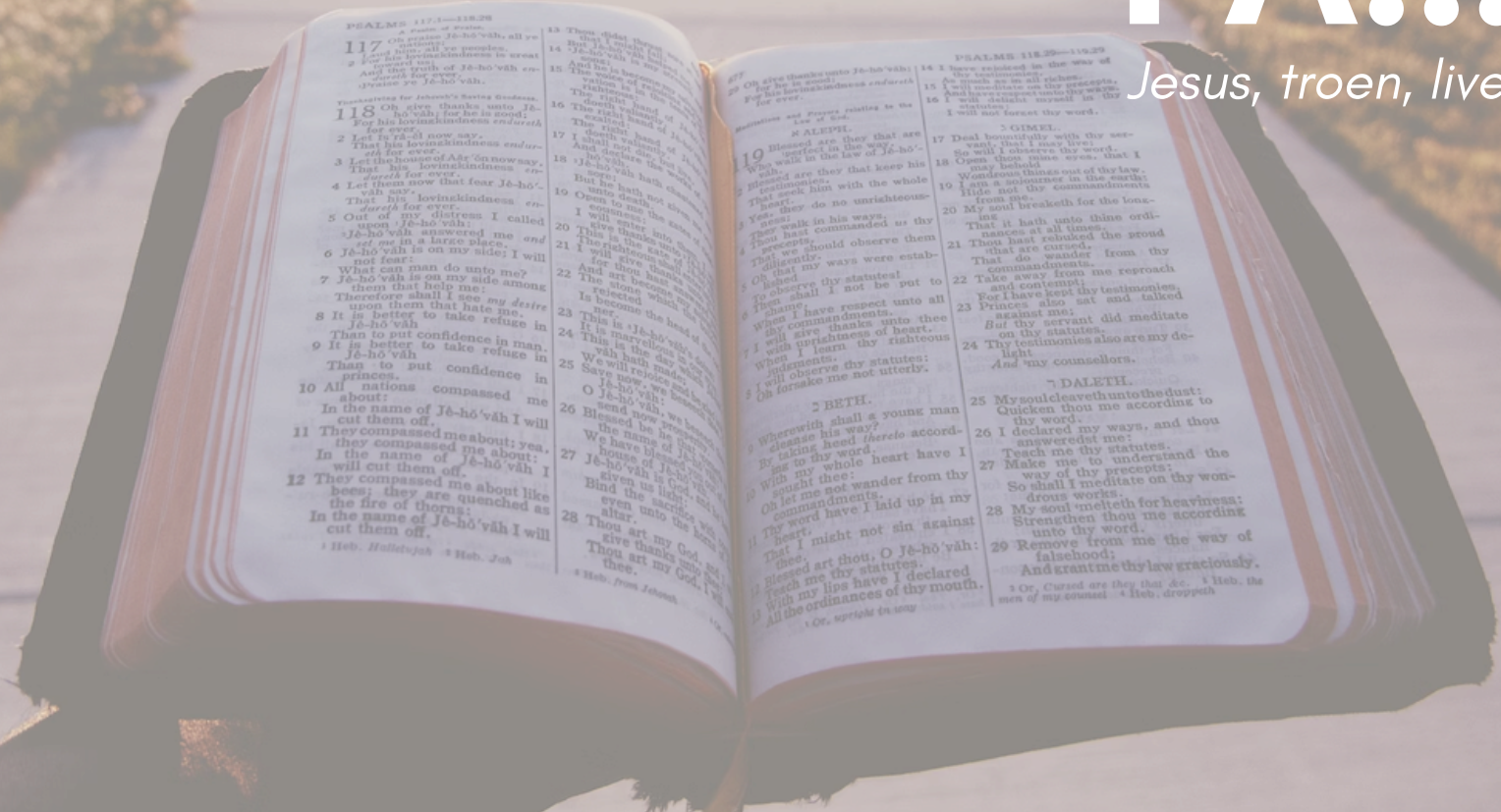

SÆT ORD PÅ...

Jesus, troen, livet

PSALMS 117:1-118:28
A psalm of praise.

117 Oh give thanks, Jê-hô'vâh, all ye nations,
and bless his name for ever.
For his lovingkindness is great
toward us,
and the truth of Jê-hô'vâh
endureth for ever.

118 Oh, give thanks unto Jê-hô'vâh for he is good;
For his lovingkindness endureth
for ever.

2 Let in Jê-hô'vâh now say,
That his lovingkindness endureth
for ever.

3 Let the house of Ake'lah now say,
That his lovingkindness endureth
for ever.

4 Let them now that fear Jê-hô'vâh say,
That his lovingkindness endureth
for ever.

5 Out of my distress I called
upon Jê-hô'vâh;
Jê-hô'vâh answered me
and set me in a large place.

6 Jê-hô'vâh is on my side; I will
not fear:
What can man do unto me?

7 Jê-hô'vâh is on my side among
them that help me:
Therefore shall I see my desire
upon them that hate me.

8 It is better to take refuge in
Jê-hô'vâh
Than to put confidence in man.

9 It is better to take refuge in
Jê-hô'vâh
Than to put confidence in
princes.

10 All nations compassed me
about:
In the name of Jê-hô'vâh I will
cut them off.

11 They compassed me about; yea,
they compassed me about:
In the name of Jê-hô'vâh I
will cut them off.

12 They compassed me about like
bees; they are quenched as
the fire of thorns:
In the name of Jê-hô'vâh I will
cut them off.

1 Heb. Hallelujah 2 Heb. Jah

13 Thou didst thrust
them I will cut
14 Jê-hô'vâh is
15 And he is
16 The
17 I shall
18 Jê-hô'vâh
19 But he hath
20 Open to me
21 I will enter
22 This is the
23 The righteous
24 And art becom
25 The stone
26 Is become
27 This is Jê-hô'vâh
28 It is marvellous
29 We will rejoice
30 O Jê-hô'vâh
31 O Jê-hô'vâh
32 Blessed now
33 We have bless
34 Jê-hô'vâh is
35 Bind the sacrifi
36 even unto the
37 Thou art my God,
38 Thou art my God,
39 thee.

137 Oh give thanks unto Jê-hô'vâh;
For he is good:
For his lovingkindness endureth
for ever.

138 Blessed are they that are
blessed are they that keep his
commandments,
that seek him with the whole
heart.
Yea, they do no unrighteous-
ness:
They walk in his ways,
Thou hast commanded us thy
precepts,
that we should observe them
diligently.
Oh that my ways were estab-
lished,
to observe thy statutes!
Behold,
Thou shalt I not be put to
shame,
When I have respect unto all
thy commandments.
I will give thanks unto thee
with puritiness of heart:
Which I learn thy righteous
judgments.
I will observe thy statutes:
Oh forsake me not utterly.

139 **BETH.**
Send now
Wherewith shall a young man
cleanse his way?
By taking heed *thereto* accord-
ing to thy word.
With my whole heart have I
sought thee:
Oh let me not wander from thy
commandments.
Thy word have I laid up in my
heart,
That I might not sin against
thee.
Blessed art thou, O Jê-hô'vâh:
Teach me thy statutes,
With my lips have I declared
All the ordinances of thy mouth.

140 **GIMEL.**
Deal honestly with thy ser-
vant, that I may live:
So will I observe thy word.

141 Open thine eyes, O Lord,
and behold
Wondrous things out of thy law:
I am a sinner in the earth;
Hide not thy commandments
from me.

142 My soul breaketh for the long-
ing:
That it hath unto thine ordi-
nances at all times.

143 Thou hast rebuked the proud
that are cursed,
That do wander from thy
commandments.

144 Take away from me reproach
and contempt:
For I have kept thy testimonies
against me;

145 Princes also sat and talked
against me;
But thy servant did meditate
on thy statutes.

146 Thy testimonies also are my de-
light
And my counsellors.

147 **DALETH.**
My soul cleaveth unto the dust:
Quicken thou me according to
thy word.

148 I declared my ways, and thou
answeredst me:
Teach me thy statutes.

149 Make me to understand the
way of thy precepts:
So shall I meditate on thy won-
drous works.

150 My soul melteth for heaviness:
Strengthen thou me accord-
ing to thy word.

151 Remove from me the way of
falseness;
And grant me thy law graciously.

152 Or, Cursed are they that Ac. 1 Heb. the
men of my counsel. 2 Heb. droppeth

PSALMS 118:29-119:29

118:29 I have rejoiced in the way of
thy testimonies, O Lord.
I will meditate on thy precepts,
And have respect unto thy words.

119:1 I will delight myself in thy
statutes.

119:2 Deal honestly with thy ser-
vant, that I may live:
So will I observe thy word.

119:3 Open thine eyes, O Lord,
and behold
Wondrous things out of thy law:
I am a sinner in the earth;
Hide not thy commandments
from me.

119:4 My soul breaketh for the long-
ing:
That it hath unto thine ordi-
nances at all times.

119:5 Thou hast rebuked the proud
that are cursed,
That do wander from thy
commandments.

119:6 Take away from me reproach
and contempt:
For I have kept thy testimonies
against me;

119:7 Princes also sat and talked
against me;
But thy servant did meditate
on thy statutes.

119:8 Thy testimonies also are my de-
light
And my counsellors.

119:9 **DALETH.**
My soul cleaveth unto the dust:
Quicken thou me according to
thy word.

119:10 I declared my ways, and thou
answeredst me:
Teach me thy statutes.

119:11 Make me to understand the
way of thy precepts:
So shall I meditate on thy won-
drous works.

119:12 My soul melteth for heaviness:
Strengthen thou me accord-
ing to thy word.

119:13 Remove from me the way of
falseness;
And grant me thy law graciously.

119:14 Or, Cursed are they that Ac. 1 Heb. the
men of my counsel. 2 Heb. droppeth

119:15 Oh, upright is the way of
the Lord.

119:16 Blessed are they that are
blessed are they that keep his
commandments,
that seek him with the whole
heart.
Yea, they do no unrighteous-
ness:
They walk in his ways,
Thou hast commanded us thy
precepts,
that we should observe them
diligently.
Oh that my ways were estab-
lished,
to observe thy statutes!
Behold,
Thou shalt I not be put to
shame,
When I have respect unto all
thy commandments.
I will give thanks unto thee
with puritiness of heart:
Which I learn thy righteous
judgments.
I will observe thy statutes:
Oh forsake me not utterly.

119:17 **BETH.**
Send now
Wherewith shall a young man
cleanse his way?
By taking heed *thereto* accord-
ing to thy word.
With my whole heart have I
sought thee:
Oh let me not wander from thy
commandments.
Thy word have I laid up in my
heart,
That I might not sin against
thee.
Blessed art thou, O Jê-hô'vâh:
Teach me thy statutes,
With my lips have I declared
All the ordinances of thy mouth.

119:18 **GIMEL.**
Deal honestly with thy ser-
vant, that I may live:
So will I observe thy word.

AT VÆRE PÅ VEJ

-EN PERSONLIG VANDRING

Fra den dag, vi bliver født, er vi allerede på vej. På vej mod vores første skridt, mod at gennemføre skolen, finde et arbejde osv. Fælles for os alle er, at vi også er på vej mod slutningen. Det gælder for både dem, der er kristne, og dem, der ikke er. Vi er alle på en vandring; det er menneskets vilkår i livet. I dette oplæg skal I med på en vandring ind i det kristne liv og fællesskab. Som kristne er der to måder at se vandringen i det kristne liv på: den personlige vandring med Gud og vandringen som fællesskab. Fælles for dem begge er, at de har samme mål - begge er en vandring på vej mod Jesus.

Når I taler om en vandretur, er det vigtigt, at I har den rette bagage med. I skal have pakket det nødvendige, så I kan klare hele rejsen og nå frem til målet. Så lad os komme i gang - nu er I allerede godt på vej.

Læs Filem. vers 8-22 sammen.

Filemonbrevet er skrevet til den kristne mand Filemon, som var herre over slaven Onesimos. Onesimos var stukket af til Efesos, hvor Paulus havde fået hjerte for ham. Vi møder i teksten, hvordan Paulus nu har sendt Onesimos på en rejse tilbage til sin retmæssige herre.

Prøv at sætte jer i Onesimos' sted, hvor man er stukket af fra sit ansvar. Man er nu på vej tilbage til sit ansvar og herren for det hele.

 Hvordan tror I, at Onesimos må have følt sig?

 Hvad ville I have gjort i den situation?

Som kristne er vi også på vej mod vores Herre. Det er ikke altid en let rejse.

 Hvordan oplever du det at være på vej mod målet?

 Hvilke udfordringer kan gøre, at det ikke altid er sjovt at være på vej som kristen?

 Hvad er vigtigt, at I tager med i jeres bagage, når I er på vej mod vores Herre?

 Kan fortællingen om Onesimos sige noget om det at være på vej mod Jesus i vores personlige vandring?

Onesimos får en gave med på sin rejse. Han får dette brev, hvor Paulus fortæller Filemon, at han skal møde Onesimos, som var det Paulus selv. Paulus skriver desuden i vers 18-19, at han vil betale for Onesimos, hvis han skulle skyldte Filemon noget. Det skal sættes på Paulus' regning.

 Hvad tror I, det har betydet for Onesimos, at han fik brevet med til Filemon?

I har også fået en gave med. Ligesom Onesimos har I også fået et brev. I jeres brev står Bibelens evangelie. Det er Jesus, der fortæller, at hvad end I skylder, skal I skrive på Jesu regning. For Jesus har allerede betalt det, I skylder. Heri står det også, hvordan Jesus siger til Gud, at Gud selv skal møde jer, som var det Jesus selv. Læs evt. Kol. 2,14 og Gal. 3,20.

 Tror du, at din vandring på jorden bliver lettere, fordi du er kristen?

 Hvad betyder det for dig, at du har fået den gave, at Gud skal møde dig, som var det Jesus selv?

 Hvilken betydning har brevet i jeres vandring her på jorden, når I er på vej mod målet? Oplever du at blive sat fri, eller føler du det som et pres?

Brevet fra Jesus er det vigtigste, som I skal have med, når I er på vej. For det betyder nemlig, at I ikke skal frygte at møde vores Herre. Ifølge oldkirkelige traditioner tilgav Filemon Onesimos, og Onesimos blev senere biskop i området ved Efesos. Gud vil også møde os med tilgivelse og nåde. Vi skylder ikke Gud noget, for det er allerede på Jesu regning. Når du er på vej i livet som kristen, kan du altid vide, at det ikke handler om, hvordan du har vandret, men om den vej, som Jesus har gået før os.

EN VANDRING I FÆLLESSKAB

Der er endnu et perspektiv i det at være på vej, som I nu skal dykke ned i. Gud ønsker, at I finder fællesskaber, hvor I har fællesskab om og med ham. Han ønsker, at I skal vandre sammen, når I er på vej mod målet. Det ser vi gentagne gange i Bibelen.

Onesimos rejste heller ikke alene. I Kol. 4,7-9 kan vi læse, hvordan Tykikos, som var en af Paulus' tro medarbejdere, rejste med Onesimos tilbage til Kolossæ, hvor Filemon boede. Onesimos havde derfor andre kristne med på sin svære rejse mod Filemon; folk, der kunne bede for og med ham og gøre ham selskab.

At være på vej handler også om fællesskab. Hvis I sidder med dette oplæg, tænker jeg, at I også er et kristent fællesskab. Tag udgangspunkt i det, når I gennemgår de følgende spørgsmål:

 Hvad bruger du dit kristne fællesskab til? Er det en styrke for dig, eller oplever du, at du ikke altid ved, hvorfor det kristne fællesskab er vigtigt for din vandring?

 Kan du være sårbar i dit kristne fællesskab, hvor der er plads til bump, tvivl og anfægtelse?

 Hvilke styrker tror du, at et godt kristent fællesskab kan skabe?

Det kristne fællesskab skal være et fællesskab, der gør vejen mere sikker at gå. Det er dog vigtigt at huske, at du som kristen aldrig er alene på vej. Jesus selv lover i Matt. 28,20b: "Se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende." Der går aldrig en dag, hvor Jesus ikke vandrer med os, selv når vejen kan være hård og tung. Jesus stopper aldrig sin forbøn for os, for han ønsker, at vi skal nå hele vejen til målet. Han er det store mål for det kristne fællesskab; en medvandrer, en forbeder og en ven.

I skal nu til at afslutte samtalen. Det må I gerne gøre med et enkelt spørgsmål og derefter bede sammen. Jesus er både ham, der baner vejen frem, og ham, der vandrer med dig.

 Hvordan tror du, at jeres kristne fællesskab kan styrke vandringen på vej mod målet, og kan I bruge Jesus som eksempel?